

ת"פ 23607/05/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד י ש

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 23607-05-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' ש(עציר)

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

י ש (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד מעין דואק והילה הראל

ב"כ הנאשם: עו"ד הרצל יוספי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בעבירת **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, ביום 10.5.15 הגיע הנאשם למחלקה לשירותים חברתיים ברמלה ושוחח עם העובדות הסוציאליות במקום. באותן נסיבות דרש הנאשם מהעובדות הסוציאליות כי ידאגו לו לדיור חלופי. משהסבירו לו העובדות הסוציאליות כי אינן יכולות לתת לו פתרון, איים עליהן הנאשם באומרו "**אני לא מתפרץ, אני לא צועק, אני שולט בעצבי אבל אם אתם לא דואגים לי לקורת גג מהיום, אין לי ברירה לנסוע לירושלים לדירה של גרושתי...ולרצוח אותה, אין לי ברירה**".

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע ונשלח לתסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 29.3.16, הנאשם בן 56, גרוש ואב לארבעה ילדים, מתגורר בגפו. סיים 10 שנות לימוד ושירת שירות צבאי מלא. עבד כנהג תובלה עד לשנת 2004, אז ריצה מאסר. בהמשך עבד בעבודות מזדמנות. במהלך השנה האחרונה ריצה עבודות שירות. הנאשם נישא לגרושתו בהיותו כבן 25 ותיאר מערכת יחסים זוגית לא יציבה על רקע קונפליקטים הנוגעים בעיקר לקשיי התעסוקתיים. מאז התגרשו לפני שלוש שנים, נמנע מקשר עמה בניסיון לצמצם קונפליקטים. מהיכרות של שירות המבחן את הנאשם במסגרת צו מבחן קודם, התרשם שירות המבחן כי הוא ביצע מאמצים רבים לעמוד במחויבות למסגרת טיפולית במרכז למניעה וטיפול באלימות במשפחה והקפיד על הגעה מסודרת למפגשים קבוצתיים. שירות המבחן התרשם כי הוא מבטא תובנות ורצון להימנע מעימותים וכן

רכישה של כלים קוגניטיביים ואף לא הפר את התנאים המגבילים בהם היה נתון. עם זאת, עלה קושי מסוים ביכולתו לגלות אחריות ביחס להתנהגותו ולהעמיק התבוננותו בדפוסיו. בהתייחסו לעבירה הנוכחית תאר את ביצועה כשברקע מצוקת דיור וקושי כלכלי. לדבריו פנה לקבלת סיוע והגיב כמתואר מתוך תחושת תסכול. הנאשם שלל כוונה לפגוע בגרושתו והביע נזקקות לטיפול. מגורמי הטיפול נמסר כי הנאשם הציג את בקשותיו באופן חזרתי, תוך שנהג בדרשנות וכי הוא מתקשה לקבל את יכולתם המוגבלת לסייע לו. גורמי הטיפול לא ביטאו חשש או מצוקה מהגעתו למסגרת בעתיד. בשיחה עם גרושתו אישרה כי אינה בקשר עם הנאשם מזה שלוש שנים ומסרה כי אינה חוששת מפניו. שירות המבחן התרשם מנאשם בעל דפוסים נוקשים ובעל יכולת חלקית להעמיק בדפוסיו הבעייתיים שעמדו מאחורי ביצוע העבירות. עם זאת, ניכר כי כיום חלה רגיעה במצבו וניכר כי הוא פנוי רגשית להליך טיפולי משמעותי יותר מבעבר. להערכת שירות המבחן הסנקציות העונשיות שהוטלו עליו בעבר היוו באופן חלקי גורם מרתיע ומציב גבול וכיום הוא עורך מאמצים להשתקם ולנהל אורח חיים תקין. לאור המוטיבציה והנכונות אשר מביע הנאשם להשתלבות בהליך טיפולי, המליץ שירות המבחן להאריך את המאסר על תנאי העומד נגדו וכן להטיל עליו צו מבחן.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד נטליה אוסטרובסקי ורוני מרקוביץ, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של איומים כלפי עובדות סוציאליות אשר לא היה ביכולתן לספק לו את הפתרון שדרש. הנאשם איים כי ירצח את גרושתו. האיומים הם ברף העליון. העובדה שהאיומים הושמעו בפני עובדות ציבור מעלה את רמת החומרה. חומרה נוספת יש במעשה נוכח עברו הפלילי של הנאשם. לנאשם הרשעות קודמות אשר נוגעות רובן ככולן לאלימות פיזית ומילולית כלפי גרושתו. בשנת 2005 ריצה הנאשם מאסר מאחורי סורג ובריח בגין עבירות אלימות כלפי גרושתו. בשנת 2014 הורשע פעם נוספת בעבירות אלימות כלפי גרושתו ונידון לעבודות שירות. מכוח תיק זה גם תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן 3 חודשים. בנוסף לנאשם הרשעה חדשה מפברואר 2016 בגין איומים כלפי גרושתו. העבירה בתיק זה בוצעה שעה שהוא מרצה מאסר בעבודות שירות ונמצא במסגרת צו מבחן. לא עבודות השירות, לא המאסר על תנאי ולא צו המבחן הרתיעו את הנאשם מביצוע העבירה. מתוך תסקיר שירות המבחן ניתן ללמוד כי לנאשם דפוסים בעייתיים ונוקשים ויכולת חלקית להעמיק בהם. הנאשם שולב בעבר בטיפול ואולם הטיפול לא סייע לו ומשכך לא ניתן להבין את המלצת שירות המבחן. מתחם העונש הינו החל ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. לפיכך, עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר לצד הפעלת המאסר המותנה במצטבר וכן הטלת מאסר על תנאי וקנס.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד הרצל יוספי, באשר לנסיבות ביצוע העבירה, הנאשם היה נתון באותה עת במצוקה כלכלית ונעדר מקום מגורים. כאשר שוחרר ממעצרו הכניס אותו חבר קרוב לביתו. הנאשם ביצע באותה עת עבודות שירות ולא היה לו היכן לשהות ולכן נכשל בלשונו ואמר את שאמר. עם זאת הנאשם מיד התחרט על דבריו, נטל אחריות והסביר כי לא היתה לו כל כוונה לפגוע בגרושתו. הנאשם אינו נמצא בקשר עם גרושתו מזה שלוש שנים. מתסקיר שירות המבחן ניתן ללמוד זאת אף מפיה של הגרושה כמו גם את העובדה שהיא אינה חוששת מפניו. גם גורמי הטיפול שהיו במקום מסרו כי אינם חוששים מפניו. מאז שחרורו ממעצר לא הפר הנאשם את התנאים בהם היה נתון. הנאשם השתלב בעבודה ועושה מאמצים להשתקם ולנהל אורח חיים תקין, לפיכך גורם הסיכון כבר אינו קיים. לא ניתן

לטעון שהטיפול שעבר הנאשם בעבר לא סייע לו, הדברים נאמרו בעידנא דריתחא ובשעת מצוקה. גם אם הטיפול לא היה מוצלח באופן מלא, אין ספק שהיתה התקדמות משמעותית. הנאשם הביע נזקקות טיפולית וגורמי הטיפול, שבהם הוא פגע, רואים את הצורך בהמשך הטיפול. הפעלת המאסר על תנאי תביא לאיבוד מקום העבודה ומקום מגוריו וכן שאר הישגיו. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם להאריך את המאסר על תנאי ולאמץ את המלצת שירות המבחן.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

7. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
8. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו שלווה נפשו של אדם וכן פגיעה בחופש פעולתו של עובד ציבור בקבלת החלטות.
9. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני. הנאשם איים איום קונקרטי לפיו יפגע בחייה של גרושתו אם לא יקבל את מבוקשו, כאשר האיום הושמע באוזני עובדות סוציאליות, שהינן עובדות ציבור ומכאן חומרת הפגיעה. עם זאת לא ניתן להתעלם מכך שהדברים נאמרו בשעת מצוקה של הנאשם אשר אותה עת נעדר מקום מגורים ומתוך תסכול ממצבו.
10. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסרים על תנאי, דרך עונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וכלה במאסרים בפועל ממש לתקופות קצרות יחסית (ראו בין היתר: רע"פ 3364/14 **מנצור נ' מדינת ישראל** (9.6.14), רע"פ 8062/13 **מרזק נ' מדינת ישראל** (10.4.14), רע"פ 9057/12 **מצרי נ' מדינת ישראל** (4.9.12), ע"פ (מח' ב"ש) 38759-05-14 **זגורי נ' מדינת ישראל** (21.1.15), עפ"ג (מח' ב"ש) 16642-09-14 **יצחק נ' מדינת ישראל** (12.11.14), ת"פ (ב"ש) 20667-02-15 **מדינת ישראל נ' אלטורה** (10.1.16) ות"פ (רמ') 2727-06-15 **מדינת ישראל נ' כהן** (24.2.16)).
11. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם ביצע את העבירה מתוך תסכול ולחץ מהמצב הכלכלי בו היה נתון אותה עת. הנאשם פנה לקבלת סיוע ומשנתקל בסירוב הגיב כמתואר.
12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל.
13. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:
 - א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו**; הנאשם יליד 1959 גרוש ואב לארבעה ילדים. הנאשם לאחרונה סיים לרצות עבודות שירות, השתלב בעבודה ומצא מקום מגורים. אין ספק כי הטלת עונש קונקרטי כלשהו, ובוודאי של עבודות שירות, תפגע בו.
 - ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב**; הנאשם הודה והביע חרטה מיד לאחר ביצוע המעשים ונטל אחריות למעשיו. בהקשר זה יש לתת

את הדעת לכך שמאז הרשעתו הקודמת ניתק הנאשם כל קשר עם גרושתו כדי להימנע מעימותים ואף עשה מאמצים רבים כדי לשקם את חייו. במסגרת צו המבחן בו היה נתון הנאשם, הוא היה בטיפול במסגרת המרכז למניעה וטיפול באלימות במשפחה ואף עשה מאמצים לעמוד במחויבות למסגרת הטיפולית. עם זאת התרשמו גורמי הטיפול כי ישנו קושי ביכולתו לגלות אחריות ביחס להתנהגותו ולהעמיק התבוננותו בדפוסיו. עוד עולה כי הנאשם עושה מאמצים רבים כדי לשקם את עצמו, ואולם לא היה בכל אלו כדי למנוע ממנו מלבצע את המיוחס לו בתיק זה.

ג. **נסיבות חיים קשות שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה;** הנאשם נקלע למצב כלכלי קשה ולמצוקת דיור קשה. בעקבות זאת פנה לגורמי הרווחה עימם היה בקשר טיפולי בדרישה כי יספקו לו מקום מגורים באופן מדי, משהתחוויר לו כי אין ביכולתם לסייע לו, ומתוך תסכול ביצע את המיוחס לו.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** לחובת הנאשם 7 הרשעות קודמות, רובן בעבירות אלימות ואיומים כלפי בת זוג. בגין עבירות אלו ריצה בשנת 2005 מאסר מאחורי סורג ובריה וכן בשנת 2014, בסמוך לביצוע העבירה בתיק זה, ריצה מאסר בעבודות שירות. כמו כן תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן שלושה חודשים.

15. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב למאסריו הקודמים של הנאשם, לעובדה כי עבר הליך טיפולי והיה תחת צו מבחן, וכן היה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי שעה שביצע את המיוחס לו בתיק זה.

16. באשר לסוגיית המאסר על-תנאי, הרי שהכלל הוא הפעלת מאסר על תנאי ואילו האפשרות להארכת תקופת המאסר מהווה את החריג. בבואו לבחון את האפשרות להאריך מאסר על תנאי חלף הפעלתו, נותן בית המשפט את הדעת לכך שהפעלת המאסר המותנה תביא לתוצאה בלתי צודקת בנסיבות העניין. במקרה דנן, הנאשם עשה מאמצים רבים לשקם את חייו ולעמוד במחויבות למסגרת הטיפולית. הנאשם אף נמנע מליצור קשר עם גרושתו כדי למנוע קונפליקטים עמה, כחלק מרצונו להחזיר את חייו אל מסלולם. אלו מעידים על הכרה והפנמה של משמעות התנהגותו הפלילית ועל ניסיון כן לשקם את חייו. הפעלת המאסר על תנאי עלולה להוביל לאיבוד מקום עבודתו ובעקבות כך מקום מגוריו של הנאשם ובעקבות זאת עלולה להוריד לטמיון את המאמצים שעשה הנאשם עד כה. לפיכך, סבורני כי בנסיבות העניין יש להאריך את תקופת המאסר על-תנאי.

17. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש של צו של"צ והארכת המאסר על התנאי לצד עונשים נוספים. אני ער להמלצת שירות המבחן להסתפק בצו מבחן ואולם סבורני כי אין כך כדי לאזן כראוי בין שיקולי הענישה אלא יש להטיל על הנאשם אף צו של"צ אשר יהווה רכיב ענישה קונקרטי ומרתיע עבורו.

סוף דבר

18. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. צו של"צ בהיקף של 200 שעות. שירות המבחן מתבקש להכין תוכנית של"צ ולהגישה לאישור תוך 45 ימים ללא צורך בדיון המשך.

ב. הארכת מאסר על תנאי בן שלושה חודשים מת"פ (י-ם) 39535-01-13 מדינת ישראל נ' ש

(28.12.14) למשך שנתיים נוספות מתום תקופת התנאי.

ג. צו מבחן למשך שנה.

מובהר בזאת לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי המבחן או לא יבצע את צו השל"צ או שלא תגובש תוכנית של"צ, ניתן יהיה להפקיעם ולגזור את דינו מחדש.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' אייר תשע"ו, 10 מאי 2016, בנוכחות הצדדים.